

met, fast på et ansvar, så har vi Den Særlige Klageret, og den, der har ansvaret for at rejse en sag over for den, er jo efter konstruktionen justitsministeren.

Vi har et lidt tilsvarende problem med Ombudsmanden, hvor vi i Folketinget bevilger penge til Ombudsmanden. Der er ingen minister, der kan gå til Ombudsmanden og spørge: Bruger du nu dine penge rigtigt? Rigsrevisionen kan gøre det, og så kan vi efterfølgende i Folketinget fyre ombudsmanden, hvis han ikke påtaler over for sin kasserer, eller hvem det nu er, at de ikke bruger pengene ordentligt.

Prøv nu at tænk frisk, hr. Tom Behnke. Jeg ved fra personlig erfaring, at der er plads til det en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er der; det er der ingen tvivl om, og vi er også med på det. Men der er jo præcis, som hr. Elmquist siger, en forskel. Vi kan f.eks. tage ombudsmanden, for ombudsmanden er jo udpeget af Folketinget, endda af et flertal i Folketinget.

Dermed ligger hr. Bjørn Elmquist op til noget meget interessant, for det er da klart, at hvis vi lavede en ordning, hvor dommerne var udpeget af Folketinget, ville man have den der tætte sammenkædning. Men det vil jeg gerne advare mod at man gjorde. Det synes jeg er en rigtig dårlig idé, og jeg kan se på hr. Bjørn Elmquists rysten-på-hovedet, at også han synes, det er en dårlig idé. Derfor skal vi passe på, hvad det er for eksempler, vi inddrager.

Når jeg lægger op til, at vi sætter os omkring bordet og diskuterer nogle af de her ting og får dem helt på det rene, er det, fordi jeg kan fornemme, at i hvert fald ikke alle ordførere her i salen følger med i debatten. Ministeren følger ikke med i debatten, men har travlt med at tale med alle mulige andre og sådan noget.

Derfor er dette forum ikke egnet til, at man diskuterer sådan nogle ting. Det, der er meningen her, er, at vi principielt tilkendegiver vores holdninger til tingene. Lad os sætte os omkring bordet og snakke om tingene – også for at alle inklusive undertegnede er helt sikker på, hvad vi gør.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten lægger naturligvis også stor vægt på at forsvare og udbygge retssikkerheden, og i den forbindelse er domstolenes uafhængighed,

og det, at domstolene fremtræder som sådan, af afgørende og vital vigtighed. Derfor har Enhedslisten også altid været kritisk over for, at domstolene ligger under den minister, som har politi og anklagemyndighed under sig. Det giver meget let anledning til mistanke om indspished, og det modvirker i hvert fald, at domstolene kan fremtræde uafhængigt.

Enhedslisten mener, at forslaget om oprettelse af en selvstændig domstolsstyrelse er et skridt i den rigtige retning, men vi beklager, at skridtet ikke bliver taget fuldt ud. Vi så nemlig helst, at domstolene blev fjernet fra det ministerielle system. I hvert fald kan man sige, at det mindste, man kunne gøre, var at foretage en adskillelse, så det ikke var den samme minister, der havde både politi, anklagemyndighed og domstole under sig, for kun ved en sådan adskillelse kan man ikke bare sikre, at de fungerer uafhængigt, men også, at de fremtræder uafhængigt – også af politi og anklagemyndighed.

Enhedslisten er imod – sådan som vi forstår det – at man fratager Ombudsmanden muligheden for at kontrollere den forvaltning, der vil blive udøvet af Domstolsstyrelsen og dens bestyrelse. Enhedslisten vil her tilslutte sig mindretallet i Domstolsudvalget. De opgaver, som Domstolsstyrelsen skal varetage, er ikke anderledes end dem, der i dag varetages af Justitsministeriets Domstolsafdeling, som igen – så vidt vi forstår det – er underlagt Ombudsmandens kompetence.

Enhedslisten kan derfor ikke se nogen grund til at fratage Ombudsmanden hans kompetence, bare fordi man flytter opgaverne fra Justitsministeriet til Domstolsstyrelsen. Desuden lægger Enhedslisten afgørende vægt på, at der er en instans, som ansatte og andre kan rette henvendelse til, hvis man er utilfreds med Domstolsstyrelsens handlemåde i en bestemt sag.

Vi støtter også Domstolsudvalgets tanke om, at der kun skal ske genbeskikkelse af bestyrelsesmedlemmerne én gang, og vi er derfor uenige med regeringen og kritiserer regeringen for ikke at have taget disse tanker til sig. Som alle andre steder i samfundslivet mener vi, at det er vigtigt at sikre fornyelse, hvormed man også modvirker, man kan næsten sige en sædvanligvis forekommende med tiden stivhed og vanetænkning i at opstå.

Vi er positive over for forslaget om en bredere rekruttering af dommere, og vi er positive over for oprettelsen af et dommerudnævnelses-